

From: vilborg.hauksdottir@hbr.stjr.is [mailto:vilborg.hauksdottir@hbr.stjr.is]
Sent: 20. maí 2008 19:08
To: Elín Valdís Þorsteinsdóttir
Subject: Re: Sjúkratryggingar

*Alþingi
Erindi nr. P 135/2886
komudagur 20.5.2008*

Sæl Elín,

Ég er búin að renna yfir allar umsagnirnar.

Þessi atriði sem SA benda á eru að mínu mati reglugerðarmál. Þá virðist að einhverju leyti vera um að ræða atriði sem eru andstæð EES-reglugerðinni um almannatryggingar, t.d. jafnræðisreglunni og að starfsmaður geti eingöngu verið tryggður í einu landi. Meginreglan er að starfsmaður skuli vera tryggður í starfslandi og því getur Ísland ekki gert undanþágu frá því nema með tilteknum hætti.

Í 3. mgr. 10. gr. frv. er gert ráð fyrir að sjúkratrygging falli niður þegar sjúkratryggður flytur búsetu sína frá Íslandi nema milliríkjasamningar kveði á um annað. Það er almenn framkvæmd hjá ríkjum að semja við önnur ríki um gagnkvæm réttindi borgara sinna til sjúkratrygginga en ekki að ákveða þetta einhliða.

Ef við veitum sérfræðingum utan EES-svæðisins undanþágu vegna sjúkratrygginga þá gætum við verið skyldug til að veita EES-borgurum sömu réttindi á grundvelli jafnræðis. Þetta er reglugerðarmál, sbr. lokamgr. 10. gr. frv. og þyrfti að skoða vandlega hvaða áhrif slíkt hefði.

Það er varla hægt að finna örlátara sjúkratryggingakerfi en hér á landi, þ.e. byggist á búsetu í sex mánuði og þá ertu að fullu sjúkratryggður. Flest ríki nota reglur um dvalar- og atvinnuleyfi sem takmarkanir að velferðarkerfinu.

Í þessu sambandi tel ég rétt að benda á reglugerð nr. 463/1999 um framkvæmd almannatrygginga og skráningu í tryggingaskrá.

Kveðja,

Vilborg